

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ! proof-ראיה-
מקרא-key:	

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רבן שמעון בן גמליאל - הא דאמרן.		■										
בני בתירה - דאמר מר: הושיבוהו בראש ומינוהו לנשיא עליהן.		■										
יונתן בן שאול - דקאמר ליה לדוד (שמואל א' כ"ג) ואתה תמלך על ישראל ואני אהיה לך למשנה.		■										
ממאי? דלמא יונתן בן שאול - דחזא דגריר עלמא בטר דוד, בני בתירה נמי, דחזו להלל דעדיף מינייהו.		ז										
אלא רבן שמעון בן גמליאל - ודאי ענוותן הוה.		■									◇	
אמר רבי: חביבין יסורין. קבל עליה תליסר שני - שית בצמירתא, ושבע בצפרנא.	[רבי]										◇	
ואמרי לה: שבעה בצמירתא, ושית בצפרנא.											◇	
אהורייה דבי רבי הוה עתיר משבור מלכא, כד הוה רמי כיסתא לחיותא הוה אויל קלא בתלתא מילי, הוה מכיין דרמי בההיא שעתא דעייל רבי לבית הכסא, ואפילו הכי מעבר ליה קליה לקליהו, ושמעו ליה נחותי ימא.											◇	
ואפילו הכי, יסורי דרבי אלעזר ברבי שמעון עדיפי מדרבי. דאילו רבי אלעזר ברבי שמעון - מאהבה באו ומאהבה הלכו, דרבי - על ידי מעשה באו ועל ידי מעשה הלכו.											◇	
על ידי מעשה באו מאי היא?											⋈	
דההוא עגלא דהוה קא ממשו ליה לשחיטה, אול תליא לרישיה בכנפיה דרבי, וקא בכי.											◇	
אמר ליה: זיל, לכך נוצרת.											◇	
אמרי: הואיל ולא קא מרחם - ליתו עליה יסורין.											◇	
ועל ידי מעשה הלכו											◇	
יומא חד הוה קא כנשא אמתיה דרבי ביתא, הוה שדיא בני כרכושא וקא כנשא להו, אמר לה: שבקינהו, כתיב (תהלים קמה) ורחמיו על כל מעשיו.											◇	
אמרו: הואיל ומרחם - נרחם עליה.											◇	
כולהו שני יסורי דרבי אלעזר לא שכיב איניש בלא זמניה.											◇	
כולהו שני יסורי דרבי לא איצטריך עלמא למיטרא.											◇	
קשי יומא דמיטרא כיומא דדינא.	דאמר רבה בר רב שילא:	■									◇	
אי לאו צריך לעלמא - בעו רבנן רחמי עליה ומבטלי ליה	ואמר אמימר:	■									◇	
אפילו הכי כי הוו עקרי פוגלא ממשרא הוה קיימא בירא מליא מיא.											◇	
אי קלע רבי לאתריה דרבי אלעזר ברבי שמעון, אמר להם: יש לו בן לאותו צדיק?	[רבי]										◇	
אמרו לו: יש לו בן, וכל זונה שנשכרת בשנים שוכרתו בארבעה.											◇	
אתייה, אסמכיה ברבי, ואשלמיה לרבי שמעון בן איסי בן לקוניה אחות דאמיה.											◇	
כל יומא הוה אמר: לקרייתא אנא איזיל.											◇	
אמר ליה: חכים עבדו יתך, וגולתא דדהבא פרסו עלך, ורבי קרו לך, ואת אמרת לקרייתא אנא איזיל?											◇	
אמר ליה: מומן עזובה דא.											◇	
כי גדל אתא יתיב במתיבתא דרבי											◇	
שמעיה לקליה, אמר: הא קלא דמי לקליה דרבי אלעזר ברבי שמעון.											◇	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-השוכר את הפועלים	Talmud Navigator											
	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
אמרו ליה: בריה הוא.											○	פה.
קרי עליה: (משלי י"א) פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם.											■	פה.
פרי צדיק עץ חיים - זה רבי יוסי ברבי אלעזר ברבי שמעון											■	פה.
ולקח נפשות חכם - זה רבי שמעון בן איסי בן לקוניא.											■	פה.
כי נח נפשיה אטוהו למערתא דאבוה, הוה הדרא לה עכנא למערתא. אמר ליה: עכנא עכנא, פתח פיך, ויכנס בן אצל אביו. לא פתחא להו.											○	פה.
כסבורים העם לומר שזה גדול מזה											○	פה.
יצתה בת קול ואמרה: לא מפני שזה גדול מזה, אלא זה היה בצער מערה וזה לא היה בצער מערה.											○	פה.
אי קלע רבי לאתריה דרבי טרפון, אמר להו: יש לו בן לאותו צדיק שהיה מקפח את בניו?											○	פה.
אמרו לו: בן אין לו, בן בת יש לו, וכל זונה שנשכרת בשנים שוכרתו בארבעה.											○	פה.
אתוהו לקמיה, אמר ליה: אי הדרת בך - יהיבנא לך ברתאי											○	פה.
הדר ביה.											○	פה.
איכא דאמרי: נסבה וגירשה, איכא דאמרי: לא נסבה כלל, כדי שלא יאמרו בשביל זו חזר זה.											○	פה.
ולמה ליה כולי האי?											?	פה.
כל המלמד את בן חבירו תורה זוכה ויושב בישיבה של מעלה, שנאמר (ירמיהו ט"ו) אם תשוב ואשיבך לפני תעמד. וכל המלמד את בן עם הארץ תורה אפילו הקדוש ברוך הוא גזור גזירה - מבטלה בשבילו, שנאמר (ירמיהו ט"ו) ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה.	דאמר רב יהודה אמר רב, ואמרי לה אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן, ואמרי לה אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:										■	פה.
כל שהוא תלמיד חכם, ובנו תלמיד חכם, ובן תלמיד חכם, - שוב אין תורה פוסקת מזרעו לעולם, שנאמר (ישעיהו נט) ואני זאת בריתי וגו' לא ימוש מפך ומפי זרעך ומפי זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם.	רבי פרנך אמר רבי יוחנן:										■	פה.
מאי אמר ה'											^	פה.
אמר הקדוש ברוך הוא: אני ערב לך בדבר זה.											!	פה.
מאי מעתה ועד עולם											^	פה.
מכאן ואילך תורה מחזרת על אכסניא שלה.	רבי ירמיה:										!	פה.
רב יוסף יתיב ארבעין תעניתא, ואקריהו לא ימוש מפך, יתיב ארבעים תעניתא אחריני ואקריהו לא ימוש מפך ומפי זרעך. יתיב מאה תעניתא אחריני אתא ואקריהו לא ימוש מפך ומפי זרעך ומפי זרעך.	[רב יוסף]										○	פה.
אמר: מכאן ואילך לא צריכנא, תורה מחזרת על אכסניא שלה.											○	פה.
רבי זירא כי סליק לארעא דישראל יתיב מאה תעניתא דלשתכח גמרא בבלאה מיניה, כי היכי דלא נטרדיה. יתיב מאה אחריניתא דלא לשכוב רבי אלעזר בשניה ונפלין עילויה מילי דצבורא. ויתיב מאה אחריני דלא נשלוש ביה נורא דגיהנם.	[רבי זירא]										○	פה.
כל תלתין יומי הוה בדיק נפשיה, שגר תנורא סליק ויתיב בגויה, ולא הוה שלטא ביה נורא. יומא חד יהבו ביה רבנן עינא, ואיחרכו שקיה, וקרו ליה קטין חריך שקיה.											○	פה.
מאי דכתיב (ירמיהו ט') מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי ה' אליו ויגדה על מה אבדה הארץ, דבר זה אמרו חכמים ולא פירשוהו, אמרו נביאים ולא פירשוהו, עד שפירשו הקדוש ברוך הוא בעצמו. שנאמר (ירמיהו ט') ויאמר ה' על עזבם את תורת אשר נתתי לפניהם.	רב יהודה אמר רב:										■	פה.
שלא ברכו בתורה תחילה.	רב יהודה אמר רב:										■	פה.
מאי דכתיב (משלי י"ד) בלב נכון תנוח חכמה וברקב כסילים תודע. בלב נכון תנוח חכמה - זה תלמיד חכם בן תלמיד חכם, וברקב כסילים תודע - זה תלמיד חכם בן עם הארץ.	רב חמא:										■	פה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
היינו דאמרי אינשי: אסתירא בלגינא קיש קיש קריא.	עולא:											■	פה:	
מאי דכתיב (איוב ג) קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו, אטו לא ידעינן דקטן וגדול שם הוא? אלא, כל המקטין עצמו על דברי תורה בעולם הזה - נעשה גדול לעולם הבא, וכל המשים עצמו כעבד על דברי תורה בעולם הזה - נעשה חפשי לעולם הבא.	רבי ירמיה לרבי זירא:											◇	פה:	
ריש לקיש הוה מציון מערתא דרבנן, כי מטא למערתיה דרבי חייא איעלמא מיניה.												◇	פה:	
חלש דעתיה, אמר: רבונו של עולם לא פלפלתי תורה כמותו?												○	פה:	
יצתה בת קול ואמרה לו: תורה כמותו פלפלת, תורה כמותו לא ריבצת.												○	פה:	
כי הוו מינצו רבי חנינא ורבי חייא												○	פה:	
אמר ליה רבי חנינא לרבי חייא: בהדי דידי קא מינצית? חס וחלילה, אי משתכחא תורה מישראל מהדרנא לה מפילפול?	[רבי חנינא]										⚡	◇	פה:	
אמר ליה רבי חייא לרבי חנינא: בהדי דידי קא מינצית? דעבדי לתורה דלא תשתכח מישראל?	[רבי חייא]											⚡	◇	פה:
מאי עבידנא, אזלינא ושדינא כיתנא, וגדילנא נישבי, וציידנא טבי ומאכילנא בשרייהו ליתמי, ואריכנא מגילתא וכתבנא חמשה חומשי, וסליקנא למתא ומקרינא חמשה ינוקי בחמשה חומשי, ומתנינא שיתא ינוקי שיתא סדרי, ואמנא להו: עד דהדרנא ואתינא - אקרו אהדדי ואתנו אהדדי, ועבדי לה לתורה דלא תשתכח מישראל.												○	פה:	
כמה גדולים מעשי חייא	היינו דאמר רבי:											■	◇	פה:
אפילו ממר?	רבי ישמעאל ברבי יוסי:											⋈	פה:	
איין.	אמר ליה: [רבי]											!	פה:	
אפילו מאבא?												⋈	פה:	
חס וחלילה, לא תהא כזאת בישראל.	אמר ליה: [רבי]											!	פה:	
אמר רבי זירא: אמש נראה לי רבי יוסי ברבי חנינא, אמרתי לו: אצל מי אתה תקוע?	[רבי זירא]											○	◇	פה:
אמר לי: אצל רבי יוחנן.	[רבי יוסי ברבי חנינא]											○	פה:	
ורבי יוחנן אצל מי?												○	פה:	
אצל רבי ינאי.												○	פה:	
ורבי ינאי אצל מי?												○	פה:	
אצל רבי חנינא.												○	פה:	
ורבי חנינא אצל מי?												○	פה:	
אצל רבי חייא.												○	פה:	
אמרתי לו: ורבי יוחנן אצל רבי חייא לא?	[רבי זירא]											⚡	◇	פה:
אמר לי: באתר דוקוקין דנורא ובעורין דאשא - מאן מעייל בר נפחא לתמן.	[רבי יוסי ברבי חנינא]											!	◇	פה:
אמר רב חביבא: אשתעי לי רב חביבא בר סורמקי: חזי ליה ההוא מרבנן דהוה שכיח אליהו גביה, דלצפרא הוה שפירן עיניה, ולאורתא דמיין כדמיקלין בנורא.												○	◇	פה:
אמרי ליה: מאי האי?	[רב חביבא]													פה:
ואמר לי: דאמר ליה לאליהו: אחוי לי רבנן כי סלקי למתיבתא דרקיע	[רב חביבא בר סורמקי]											○	פה:	
אמר לי: בכלהו מצית אסתכולי בהו, לבר מגוהרקה דרבי חייא דלא תסתכל ביה.												○	פה:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

בבא מציעא-השוכר את הפועלים	Talmud Navigator														
	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י				
מאי סימניה?											○			פה:	
בכולהו אזלי מלאכי כי סלקי ונחתי, לבר מגוהרקא דרבי חייא דמנפשיה סליק ונחתי.														◇	פה:
לא מצאי לאוקמא אנפשי, אסתכלי בה, אתו תרי בוטיטי דנורא ומחיוהו לההוא גברא וסמינהו לעיניה.														◇	פה:
למחר אזלי אשתחוי אמרתיה, אמינא: מתנייתא דמר מתנינא, ואתסאי.														◇	פה:
אליהו הוה שכיה במתיבתא דרבי														◇	פה:
יומא חד ריש ירחא הוה, נגה ליה ולא אתא.														○	פה:
אמר ליה: מאי טעמא נגה ליה למר?	[רבי]													○	פה:
אמר ליה: אדאוקימנא לאברהם ומשינא ידיה ומצלי, ומגנינא ליה. וכן ליצחק, וכן ליעקב.														○	פה:
ולוקמינהו בהדי הדדי?	[רבי]													○	פה:
סברי: תקפי ברחמי, ומייתי ליה למשיח בלא זמניה.														○	פה:
אמר ליה: ויש דוגמתן בעולם הזה?	[רבי]													○	פה:
אמר ליה: איכא, רבי חייא ובניו.														○	פה:
גזר רבי תעניתא, אחתינהו לרבי חייא ובניו. אמר משיב הרוח - ונשבה זיקא, אמר מוריד הגשם - ואתא מיטרא, כי מטא למימר מחיה המתים - רגש עלמא.	[רבי]													○	פה:
אמרי ברקיעא: מאן גלי רזיא בעלמא?														○	פה:
אמרי: אליהו.														○	פה:
אתיהו לאלהו, מחיוהו שתין פולסי דנורא.														○	פה:
אתא אידמי להו כדובא דנורא, על בינייהו וטרדינהו.														○	פה:
שמואל ירחינאה אסייה דרבי הוה, חלש רבי בעיניה.														○	פה:
אמר ליה: אימלי לך סמא.	[שמואל ירחינאה]													○	פה:
אמר ליה: לא יכילנא.	[רבי]													○	פה:
אשטר לך משטר?	[שמואל ירחינאה]													○	פה:
אמר ליה: לא יכילנא.	[רבי]													○	פה:
הוה מותיב ליה בגובתא דסמני תותי בי סדייה, ואיתסי.	[שמואל ירחינאה]													○	פה:
הוה קא מצטער רבי למסמכיה, ולא הוה מסתייעא מילתא.	[רבי]													○	פה:
אמר ליה: לא לצטער מר, לדידי חזי לי סיפרא דאדם הראשון, וכתיב ביה: שמואל ירחינאה, חכים - יתקרי, ורבי - לא יתקרי, ואסו דרבי על ידו תהא.	[שמואל ירחינאה]													○	פה: